

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 93.

Ottende Session.

30te Møde.

Lovrødbagen den 17de Januar.

(Fortsat.)

Alberti: Da dette Forslag var til 1ste Behandling her i Thinget, tillod jeg mig at opfaste en Tvivl om Forstaaelsen af et enkelt Punkt deri, nemlig om, hvorvidt Loven skulde kunne udtydes saaledes, at de Mænd, der for Lovens Udgivelse havde taget Patent paa at drive Høkerhandel, og som efter den da gjældende Forstaaelse af Loven ansaaes for at høre en Mill fra Kjøbstaden, men som, hvis denne Lov gik igjennem, vilde anses for at høre inden en Mills Grændse fra Kjøbstadens Torv, paa Grund af, at Veilængden nu skal beregnes i lige Linie, istedetfor tidligere ad Landeveien, — jeg tillod mig, siger jeg, at opfaste en Tvivl om, hvorvidt denne Lov nu skulde forstaaes derhen, at Patenterne kunde fratages de Høkere, der efter den nye Lov kom til at høre i mindre Afstand end en Mill fra Kjøbstaden. Den ærede Indenrigsminister svarede dengang, at han ansaae det for en Selsfølge, at de Patenter, som allerede vare udstedte, maatte vedblive at staae ved Magt, uanset en ny Lov. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) understøttede ham i denne Fortolkning og bemærkede, at dette var en Selsfølge. Sagen gik derpaa til Behandling i et Udvalg, og dette udtalte sig for den samme Forstaaelse, som den ærede Minister havde anført. Jeg maa tilstaae, at min Tvivl ikke derved blev ganske hævet, men jeg undgik med Forsæt at stille noget Ændringsforslag om dette Spørgs-

maal; thi jeg forudsaae, at hvor der var saa vægtige Stemmer mod en blot Tvivl for mit personlige Vedkommende, der vilde et saadant blive forkastet, og det vilde derved let kunne faae Udseende af, som om Thinget udtalte en anden Mening end den, der var kommen frem som Svar fra Ministeren. Jeg er imidlertid nu nødt til atter her at bringe dette Punkt paa Bane. Jeg har netop idag faaet en Skrivelse, som er egenhændig underskrevet af Amtmanden over Præstø Amt, og deri indeholdes en Skrivelse fra Indenrigsministeren af 17 Decbr. f. A. — altsaa for en Maaned siden, netop i de Dage, da den ærede Minister besvarede mine Tvivl heri Thinget — hvori den ærede Minister udtaler, at to Høkere paa Møen skulle sættes under Tiltale for uberettiget Næringsbrug, fordi de ikke have villet afgive deres Patenter, som ere dem meddeelte, idet Ministeriet mener, at deres Berettigelse til at bruge disse Patenter skulde afhænge af, at Afstanden fra Stege Torv var en Mill, hvilket den vilde være, naar der regnedes ad Veien, men derimod ikke, naar den regnedes lige fra Stege Torv. Følgen heraf er bleven, at disse to Mænd ere bleven satte under Tiltale for uberettiget Næringsbrug, ifølge den ærede Indenrigsministers Ordre. Sagen er bleven drevet med en saa komisk Alvor, at Politimesteren har veget sit Sæde, fordi han ikke skulde anses som Part i Sagen, da han har givet disse Folk deres Høkerpatenter, og at man har beklædt en Sættedommer. Dette forekommer mig nu at være et Beviis paa, hvor vanskeligt det er at forstaae Loven, naar den ærede Minister her i Thinget siger, at den skal forstaaes paa den og den Maade, og der saa fra hans Ministerium samtidigt dermed ud-